

Februari 2022

In dit nummer:

Psalmzondag

Trouw

Spreuken

Priester worden?

De toekomst tegemoet

We kijken nu de toekomst in.
Heer, laat het duister wijken,
geef open deuren, nieuw begin
en leer ons, Heer, te kijken
voorbij wat we verloren zijn
en wat we moesten dragen,
verlos ons van de zorg en pijn
en leid ons alle dagen.

Alie Holman
Bron: gedichtensite.nl

Minder woorden, meer daden?

Als kind vond ik het altijd een schitterend verhaal. De chaos bij de bouw van de toren van Babel. 'Mag ik een hamer' vroeg iemand. En hij kreeg een zaag. 'Breng me eens een paar stenen' zei een ander, en hij kreeg een kop koffie. Wat een toestand was dat. Wat een spraakverwarring.

Misschien denkt u: hé, dat komt me bekend voor, dat heb ik eerder gelezen. Dan hebt u een goed geheugen want ik begon er ooit een stukje mee. Onder het kopje **Taal**. In *Onderweg*, het vorige kerkblad. In oktober 2011. Om uiteindelijk tot de conclusie te komen dat er één taal is die we allemaal kennen. Over grenzen heen. De taal van het hart.

In de dienst van zondag 23 januari las dominee Gaatske Braam een gedeelte uit de Bijbel in Gewone Taal. De tekst kwam zeker binnen. Het was mijn taal. De taal die ik elke dag gebruik.

Toch zullen er mensen zijn die iets missen. Die liever de oude vertrouwde woorden horen waar ze mee zijn opgegroeid. Het zal van de leeftijd en het milieu waarin ze opgroeiden afhangen in welke taal, in welke vertaling, dat is. Dan gaat het om hoe je zelf de tekst ervaart.

Maar welke taal, welke vertaling, als het gaat om anderen? Die niet met de taal van de Bijbel zijn opgegroeid. Waar doe je dan goed aan? Wat wil je bereiken? Wie wil je bereiken? Ik herinner me een rouwdienst. Veel mensen aanwezig die nooit een kerk van binnen zagen. De voorganger gebruikte de taal uit de Statenvertaling. Ook wel eens genoemd *de tale Kanaäns*. Ook herinner ik me de predikant die me eens zei: 'Een rouwdienst is ook een soort evangelisatiedienst.' Wat gaat voor, vraag ik me af. Of nog directer: hoe zou Jezus gesproken hebben?

Er bestond geen *Torah* in Gewone Taal. In de tempel, zoals in het gedeelte dat gisteren gelezen werd, nam Jezus de boekrol, en las eruit. En alle aanwezigen begrepen wat hij zei. Ze waren immers met die woorden grootgebracht. Groot geworden. Zoals de meesten van ons denk ik met Bijbelverhalen.

Zo sprak Jezus volgens de Statenvertaling (durf niet te zeggen uit welk jaar deze vertaling precies is):

1. De Geest des HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen en den gebondenen opening der gevangenis;

2. Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;

3. Om de treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eikenbomen der gerechtigheid, een planting des HEEREN opdat Hij verheerlijkt worde.

De Nieuwe Bijbelvertaling (2004):

1. De geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalft. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij mij gezonden, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden hun bevrijding.

2. Om een genadejaar van de HEER uit te roepen en een dag van wraak voor onze God, om allen die treuren te troosten. 3. Om aan Sions treurende te schenken een kroon op hun hoofd in plaats van stof, vreugdeolie in plaats van een rouwgewaad, feestkleidij in plaats van verslagenheid. Men noemt hen 'Terbinten van gerechtigheid', geplant door de HEER als teken van zijn luister.

De Bijbel in Gewone Taal (2014):

1. Gods dienaar zegt: 'God, de Heer, heeft mij uitgekozen. Hij heeft mij zijn geest gegeven. Hij heeft mij gestuurd om aan arme mensen het goede nieuws te brengen. En om aan mensen die lijden weer hoop te geven. Hij heeft me gestuurd om tegen gevangenen te zeggen: 'Jullie zijn vrij!'

2. Hij heeft me gestuurd om aan de mensen te vertellen: 'Er komt een jaar waarin de Heer jullie vergeeft. Er komt een tijd dat God jullie vijanden zal straffen.' De Heer heeft me gestuurd om mensen die verdriet hebben te troosten.

3. Hij heeft me naar Jeruzalem gestuurd om de mensen daar weer vreugde te geven. Om tegen hen te zeggen: 'Jullie moeten geen rouwkleren dragen maar feestkleren. Jullie moeten niet bedroefd op de grond zitten maar dansen en vrolijk zijn!' Dan zullen de inwoners van Jeruzalem weer een sterk volk zijn. Dan zullen ze lijken op bomen die de Heer zelf geplant heeft als teken van zijn macht.

Drie generaties aan het woord lijkt het. Ik zie de jonge ouders en kinderen van nu. Zelfs het laatste fragment zou nog uitleg nodig hebben, denk ik. Hoe zou Jezus daarmee omgegaan zijn?

Als Jezus het gevoel had dat iets belangrijks niet overkwam greep hij naar de praktijk. Naar simpele voorbeelden. Hij vertelde over iemand die ook liefdevol is naar een vijand (de barmhartige Samaritaan). Iemand die een huis op het zand bouwt dat vervol-

gens inzakt (weet wel op welk fundament je je leven bouwt). Een mosterdzaadje (iets dat klein begint kan wel degelijk uitgroeien tot iets groots en sterks). De verloren zoon (het is nooit te laat om terug te keren). Over de zaaier (blijf zaaien, er komt altijd iets uit voort ook al gaat een deel van wat je zaait verloren). De talenten (doe iets met wat je gegeven is, verspil het niet). De eerste en de laatste plaats (wees maar bescheiden, uiteindelijk kom je er wel, maar niet door voordringen). Het verloren schaap (iedereen telt voor de herder, voor God). En zo kan ik nog wel even doorgaan. Het zijn er in totaal negenendertig.

In het begin viel het woord spraakverwarring. Daar komt het nu al lang niet meer op neer. Er is geen sprake meer van verwarring, want er is vaak allang geen gesprek meer tussen mensen die zich verdiepen in het geloof, die proberen aan dat geloof vast te houden, en mensen die dat geloof aan het ontgroeien zijn of ontgroeid zijn. Wat nu?

Misschien niet te veel woorden gebruiken. En als we dat doen de taal van wie je bereiken wilt gebruiken. Ik denk aan de *Passion*. De kleine versie in de Achterhoek. En de grote landelijke uitvoering die op tv komt. Aan de top2000-dienst. Aan de stukjes van dominee Hinkamp in de Elna. Aan de groep die met een mooie tekst als thema aan het corso meebouwde. Zover de woorden. Maar vooral ook in daden laten zien en voelen wat geloven in God betekent! Dan kom ik toch weer bij de taal van het hart.

Dit keer een langere tekst dan gebruikelijk. Waarom drie keer die woorden uit Jesaja 61 herhalen? Omdat die precies laten zien wat die daden kunnen inhouden. Hoop geven. Troosten. Opbeuren. En als het goed is, uit ervaring doorgeven dat er altijd een nieuw begin mogelijk is. Dat je fouten achter je mag laten.

Een daadkrachtige tijd gewenst. En als door omstandigheden die daden niet zo voor de hand lijken te liggen, een simpel kaartje of gebed is ook al een daad.

marja

Gebed van de maand

In deze rubriek altijd een bijzonder gebed. Deze keer een gebed ontleend aan de oproep van Jezus om getuigen van geloof, hoop en liefde te zijn in het leven van alledag. Als kerk, maar ook in ons persoonlijk leven. Jezus roept ons op om zout te zijn dat het leven smaak geeft en een licht is voor mensen. Hierover gaat het volgende gebed:

- Laat ons uw licht zijn, Heer, voor hen die aan uw Woord geen boodschap hebben.
- Laat ons uw licht zijn, Heer, voor mensen die worden gekleineerd, voor mensen zonder aanzien, weerloos gemaakt door bruto geweld.
- Laat ons uw licht zijn, Heer, voor mensen die, door tegenslag achtervolgd, de toekomst met bange ogen tegemoet zien.
- Laat ons uw licht zijn, Heer, voor wie gevangen zitten in hun schuldgevoelens, voor mensen die hun verleden meesleuren als een loodzware last.
- Laat ons uw licht zijn, Heer!

Bron: <http://blog.dominicanenschildebergen.be>

Pastorpraat ds. Hinkamp

Sprakeloos, zo voelt het. Letterlijk en figuurlijk. Afgelopen weken is er al heel veel gesproken, in de vele talkshows en nieuwsrubrieken op tv, en misschien nog wel meer verschenen (in meer of minder te respecteren media!) over de wantoestanden rond het tv-programma *The Voice of Holland*. Diverse vormen van misbruik van deelnemers, van (soms nog heel jonge) vrouwen.

Met zoveel reacties mag je ervan uitgaan dat het echt geen collectief verzinsel is, ook al blijven sommige aangeklaagden stellig anders beweren. Het woord 'beerput' lijkt mij zeker op zijn plaats. Het is ontluisterend en walgelijk. Als je dan ook nog ziet hoeveel het aan oud leed oproept en hoe wijd verspreid het misbruik zich uitstrekt, dan is de reikwijdte ervan enorm.

Het is te hopen dat het maatschappelijk gesprek leidt tot het besef dat het écht anders moet. En opnieuw bespeur ik bij mijzelf terughoudendheid en verlegenheid om dit tere onderwerp ter sprake te brengen. Alsof ik weet waar ik het over heb. Ik loop nooit met een gevoel van vrouwelijk onbehagen of onveiligheid van een vergadering of andere activiteit naar huis.

Moet je daar dan in een kerkblad nog iets aan toevoegen? Valt er iets aan toe te voegen? Anders dan plaatsvervangende schaamte voor het wangedrag van mannen? Het spreken over de gevolgen voor degenen die - laten we het voorzichtig stellen - heel veel uit te leggen hebben. Het spreken over de gevolgen voor een programma of een omroep, méér dan over waarover het wellicht zou moeten gaan: het gevoel van onveiligheid voor en achter de schermen en in het leven in algemene zin. Ik merk dat ik er weinig over durf of weet te zeggen: sprakeloos, dus.

Tegelijk is er het trieste besef dat het mij niet verbaast. Ook dat is een pijnlijke constatering, omdat misbruik van macht in allerlei vormen nooit 100% procent afwezig zal zijn. We zullen ons daar altijd tegen moeten blijven verzetten, ook in de kerk. Want kerken onttrekken zich niet aan deze misstanden.

Onlangs zag ik een interview met ds. Almatine Leene, afgelopen jaar gekozen tot Theoloog des Vaderlands.

Zij is de eerste vrouwelijke predikant binnen de Gereformeerde kerken Vrijgemaakt. Ze vertelde hoe ze aan den lijve misbruik heeft ondervonden. Hoe het begint met ogenschijnlijk 'onschuldige' opmerkingen en hoe het vervolgens verder woekert. Het is en blijft beschamend, binnen en buiten de kerk.

Ik kan hier alleen een oproep doen om er, in situaties thuis, bij verenigingen, in de kerk of waar dan ook, voor te waken ongewenst gedrag de ruimte te geven. Een oproep om er nooit zelf aan mee te doen! Want hoe onschuldig bedoeld zijn 'onschuldige' opmerkingen? En een oproep om misstanden ter sprake te brengen. Soms door mensen er direct op aan te spreken - en dat vraagt heel veel moed - én om je eigen verdriet, pijn, vragen of zorgen, bespreekbaar te maken bij mensen bij wie je je wél veilig voelt. Natuurlijk hoop ik dat we ook als kerk een plaats kunnen bieden waar mensen hun verhaal kwijt kunnen.

Bij alle pijn en verdriet die dit onderwerp oproept verdwijnen alle zorg en vragen over de gevolgen van de coronacrisis op dit moment naar het tweede plan. Toch ontkom ik er niet aan om te blijven zoeken naar wegen om weer volop kerk te kunnen zijn. Misschien wel juist omdat blijkt hoe belangrijk een luisterend oor en begrip kunnen zijn en hoe we samen kunnen en moeten bouwen aan een veilige kerk. Suggesties hiervoor zijn dan ook van harte welkom.

Meestal gebruik ik de rubriek Pastorpraat om iedereen bij te praten over wat er zich afspeelt op het kerkelijk erf. Deze keer dus een wat andere Pastorpraat, over het leven in 'de grote wereld'. Maar misschien is juist dat wel de essentie van kerk zijn. Want we spelen geen kerk, we zijn kerk. En een kerk die zich buiten de werkelijkheid plaatst, plaatst zich buiten het leven. En dát moeten we niet willen.

Vragen of opmerkingen over deze pastorpraat, of over het onderwerp? Aarzel niet om het mij te laten weten. Maar contact zoeken met iemand anders in wie je vertrouwen hebt is natuurlijk ook altijd goed. Het gaat wel ergens over!

Ik sluit af met iedereen die geraakt is door dit onderwerp heel veel sterkte toe te wensen.

Met een meelevende groet,
Hans Hinkamp

Verjaardagen

7 februari	Mevr. G.J. de Jongh-Wansing Bernard van Meursstraat 11 7131 XE Lichtenvoorde 75 jaar
9 februari	Mevr. T.G.M.M. Lensink-Rem De Leest 30 7131 LH Lichtenvoorde 75 jaar
11 februari	Mevr. J.W. Bruins-Wesselink Esstraat 55 7131 CT Lichtenvoorde 82 jaar
13 februari	Mevr. B.G. te Bokkel-Mateman Beukstraat 2 7131 BK Lichtenvoorde 78 jaar
15 februari	Dhr. J.G. Wissink Planetenstraat 44 7131 HA Lichtenvoorde 81 jaar
17 februari	Dhr. B.A.M. Krabbenborg Werenfriedstraat 59 7136 LZ Zieuwent 75 jaar
18 februari	Dhr. H. Hoogkamp Muldershof 3 7135 TZ Harreveld 79 jaar
19 februari	Mevr. G.J. ter Haar-Wassink Middachtenstraat 41 7131 BB Lichtenvoorde 92 jaar
21 februari	Dhr. C. Langbroek Schatbergstraat 92 7132 AB Lichtenvoorde 78 jaar
22 februari	Mevr. H.B. te Boveldt-Boukema Esstraat 1A 7131 CT Lichtenvoorde 79 jaar

23 februari	Dhr. H. ter Haar Bernard van Meursstraat 23 7131 XE Lichtenvoorde 84 jaar
1 maart	Mevr. W.J. Bannink-Heuzinkveld Oude Aaltenseweg 20 7131 ZD Lichtenvoorde 75 jaar
3 maart	Dhr. D.J. Batenburg Broekboomstraat 42-07 7131 DX Lichtenvoorde 78 jaar
4 maart	Mevr. J.W. Wansing-Wissink Varsseveldseweg 7-03 7131 BG Lichtenvoorde 83 jaar
5 maart	Dhr. A.J. Wamelink Beatrixplein 11 7131 XW Lichtenvoorde 77 jaar
6 maart	Dhr. S. Tamminga Diepenbrockstraat 13 7132 AM Lichtenvoorde 77 jaar

Wij wensen alle jarigen, met familie en vrienden, een gezellige en indien mogelijk gezonde verjaardag. Moge onze wens samengaan met Gods onmisbare zegen.

Een gebaar van medeleven vanuit de gemeente, in de vorm van een kaartje of telefoontje, zal zeker welkom zijn.

Bloemen vanuit de kerkdienst

9 januari	Familie Hinkamp Dijkstraat 17
16 januari	Johan en Joke Meerdink Mr. Meinenweg 30, Kotten
23 januari	Bas en Lianne Tieltjes Sperwer 17

Voorbede

Bij de kerkdiensten is het mogelijk om aandacht te vragen voor zaken die u persoonlijk raken. De voorganger zal hier dan zo mogelijk bij de voorbeden aandacht aan schenken.

Bij de ingang van de kerk (onder de toren) liggen pen en papier om een voorbede op te schrijven. U kunt deze in het daarvoor bestemde bakje te leggen. U kunt uw verzoek tot voorbede ook thuis opschrijven en meenemen naar de kerk.

In memoriam Willy Stronks

Zaterdag 8 januari waren we in het crematorium in Aalten in besloten kring bij elkaar om het leven te gedenken en afscheid te nemen van Willy Stronks.

Een week voor Kerst moest hij ten gevolge van een zware longontsteking worden opgenomen in het ziekenhuis in Winterswijk. Bijkomende zorgen kwamen er door een delier en een TIA. Zijn lichaam en zijn geest waren in de war, een pijnlijk proces, waar hij uiteindelijk niet van kon herstellen. Vanuit het ziekenhuis ging hij naar een hospice in Zevenaar waar hij nog enkele dagen verbleef, in een meer huiselijk omgeving, die ook rust gaf. Hier liet hij op 3 januari in alle rust het leven los, op de leeftijd van 87 jaar.

Bij het afscheid waren er gedichten door de familie en volgden we de gang door zijn leven. Geboren en getogen in Lichtenvoorde werd hij later vertegenwoordiger bij Lambertus Eskes (later Lesli). Zijn auto was zijn trots en werd flink gepoetst.

In 1965 trouwde hij met Gerda Wisselink. Ze gingen wonen aan de Bachstraat en kregen twee kinderen: Bert en Marc. Na het overlijden van zijn vrouw Gerda in 2019 ging hij kleiner wonen aan de Esstraat.

Er waren goede herinneringen aan het koken van vader in de weekenden, aan vakanties naar de bergen, en zijn inzet voor de buurtvereniging met later regelmatig de organisatie van bingo's, quizzen en andere avonden waarbij Willy voor de muziek zorgde. In stijl werd daarom de dwarsdoorsnede door zijn leven (over een vader die soms ook dwars kon zijn) afgesloten met een nummer dat hijzelf destijds graag draaide: 'walk of life' van de band Dire Straits.

Willy Stronks was geen kerkganger maar bleef ondanks vragen er wel mee verbonden. Maar dat in zijn woning aan de Esstraat in een laatje de tekst van Psalm 121 binnen handbereik lag is misschien niet zonder betekenis.

Die woorden klonken ook bij het afscheid van zijn vrouw Gerda en verbond zo het heden met het verleden. In de vrije bewerking van Psalm 121 klonken de woorden: 'Je raakt bij Hem (God) niet uit het oog', als beeld van een God die meegaat in tijd én eeuwigheid.

Wij wensen de kinderen en kleinkinderen en allen die geraakt zijn door dit verlies sterkte toe. Dat ze troost mogen vinden in goede herinneringen en bij een God die ons niet uit het oog verliest in zijn trouw.

In memoriam

Willie Klein Langenhorst-Heuzinkveld

In de Johanneskerk namen we op 15 januari afscheid van Willie Klein Langenhorst-Heuzinkveld. Een kleine twee jaar geleden overleed haar man Bennie en met hem ging er een deel van haar leven mee. Ze miste hem en het was moeilijk om alleen verder te moeten. Gelukkig waren er nog steeds goede momenten, zoals de liefde en steun van zoon Roy, haar kleinkinderen, familie en heel trouwe vrienden.

Afgelopen september kwamen er gezondheidsproblemen. Het bleek een hersentumor. Sinds die tijd heeft ze geprobeerd te genieten van het goede, dag voor dag. Er werd gedanst in de kamer, vis gehaald bij de markt. Maar steeds moest ze iets inleveren. Een tijdelijke opname in Antoniushove volgde.

Haar wens bleef om thuis, aan de Varkensmarkt, te kunnen sterven. Dat moment kwam op 10 januari, omringd door mensen die haar dierbaar waren. Bij de familie is er vrede en berusting, dat een weg van uitzichtloos lijden tot een einde is gekomen. Ze overleed op de leeftijd van 69 jaar.

In de kerkdienst waren er dankbare en warme herinneringen van Roy aan een moeder die het leven vierde, altijd voor hem klaar stond maar ook streng kon zijn. Namens haar mocht ik postuum een brief voorlezen waarin ze Roy bedankte voor alles wat deze voor haar en haar man Bennie betekende.

Als kerklid was ze vroeger betrokken in het jeugdwerk. De laatste jaren was ze een trouw kijker van de kerkdiensten uit de Johanneskerk. Daarnaast keek ze graag naar programma's als 'Nederland zingt'. Bij bezoeken kon je merken hoe het geloof haar steun en troost gaf. Na dit leven hoefde ze geen gouden poorten of een blinkende hemel. De hemel was voor haar hoe ze het leven mocht delen met Bennie en hoe ze samen, na veel gedoe en ambtelijke molens, in Colombia Roy in de armen kon sluiten.

In de woorden van een gedicht van Karel Eykman over de liefde (1 Korintiërs 13) klonk de hoop en verwachting door van het geloof: 'Het is liefde die ziet hoe opnieuw te beginnen, die ieder verdriet ook de dood kan overwinnen'. Dat het allen die verdriet om haar hebben tot troost en bemoediging mag zijn.

ds. Hans Hinkamp

Van de diaconie

Aan het begin van het jaar worden standaard een aantal goede doelen door de diaconie ondersteund. Een paar hiervan worden hieronder toegelicht.

Stichting Kindzorg in Balans

De stichting Kindzorg in Balans zet zich in voor kinderen met een complex ziektebeeld, zoals kinderen met bijvoorbeeld een stofwisselingsziekte, neurologische aandoening en/of genetische afwijking. Het is een jonge stichting, gevestigd in Doesburg.

Kinderen met een complex ziektebeeld hebben speciale zorg en aandacht nodig. Om ze die te kunnen bieden zijn er voldoende (financiële) middelen nodig. De stichting Kindzorg in Balans heeft als doel deze middelen in te zamelen.

Dankzij donaties en andere vormen van ondersteuning kan de stichting het leven van deze kinderen én dat van hun ouders iets minder ingewikkeld maken. www.stichting-kindzorginbalans.nl

Stichting WensAmbulance Oost-Nederland

WensAmbulance
Oost-Nederland

Stichting WensAmbulance Oost-Nederland heeft als doel de (laatste) wensen van (pre)terminale en ernstig zieke patiënten mogelijk te maken door passend liggend vervoer te bieden. Onder begeleiding van vrijwilligers beleven deze mensen een onvergetelijke dag waarbij ze in het zonnetje worden gezet en hun ziekte even vergeten.

Stichting Antwoord

Stichting Antwoord is een Christelijke organisatie die bijbels en kinderbijbels verspreidt in Afrika, Oost-Europa en het Midden-Oosten. Daarnaast wordt er studiemateriaal verspreid om de Bijbel beter te leren begrijpen, en worden Christenen onderwezen met behulp van lokale Christelijke leiders. Hierdoor groeit het aantal Christenen en de vraag naar trainingen, bijbels en bijbelstudiemateriaal.

Ook wordt er omgezien naar gevangenen. Er worden bijbels, bijbelstudies en verzorgingspakketten aangeboden in de gevangenis. Als gevangenen vrijkomen staat de lokale kerk voor ze klaar.

Het Passion

Stichting Het *Passion* is een vierentwintig uur dagopvangvoorziening die een tijdelijke rustperiode biedt aan haar gasten, voornamelijk dak- en thuislozen.

*Time-out*voorziening Het Passion ligt als een baken van rust in het landschap van de Achterhoek.

Omgeven door weilanden en bomen ademt het een

sfeer van reflectie en aandacht. De aanwezigheid van 'vakantievrijwilligers' geeft een gevoel van het 'normale leven' waardoor de dak- en thuislozen in 4 tot 6 weken tijd nieuwe energie vinden om zinvolle vervolgstappen te overwegen. Hierbij krijgen ze professionele begeleiding om die stap ook te maken. Het Passion werkt samen met andere instellingen zoals verslavingsklinieken, GGZ-instellingen, reclassering en begeleide woonvormen.

De gasten zijn erg positief over het verblijf in de *time-out*voorziening. Zij krijgen een duidelijke dagindeling, nemen deel aan activiteiten, ontmoeten lotgenoten en hebben weer even een eigen plek. De *time-out*voorziening blijkt door de inzet van de hulpverleners van stichting Ontmoeting en de diaconale vrijwilligers van stichting Het Passion zeer effectief te zijn.

<https://hetpassion.nl>

Aanvullende collectes februari

6 februari onkosten AKZ diensten

13 februari noodhulp(KIA)

Nepal, meer werkgelegenheid voor jongeren

Omdat de werkloosheid in Nepal hoog is, vertrekken veel jongeren naar India, Maleisië of de Golfstaten. Daar zijn de arbeidsomstandigheden erbarmelijk en de lonen laag. Door de coronapandemie moesten veel van deze arbeidsmigranten terugkeren. Kerk in Actie creëert in Nepal voor 2500 jongeren werkgelegenheid, zodat zij in hun eigen omgeving een menswaardig bestaan kunnen opbouwen. De jongeren krijgen een landbouwtraining of vakopleiding en een stageplek en coaching. Ook worden zij in contact gebracht met afnemers of werkgevers.

Meer lezen kerkinactie/jongerennepal

20 februari orgelonderhoud

27 februari eigen project diaconie

Als u zelf suggesties heeft voor een goed doel dat de diaconie kan ondersteunen, laat dit dan aan ons weten!

Mocht u iemand kennen of zelf iemand zijn die in financiële problemen zit en ondersteuning nodig heeft, in welke vorm dan ook, neem ook dan contact met ons op.

Het totaal binnengekomen bedrag aan collecten zal evenredig verdeeld worden tussen kerk, diaconie en de verschillende aanvullende collecten.

Namens de diaconie,
Frits Schutten en André Koskamp
diaconie@pkn-lichtenvoorde.nl

0544-37 64 68

Schrijven als een rode draad

Toen Marja zo'n twaalf jaar geleden in Lichtenvoorde kwam wonen, met haar man Geert, wilde ze graag nieuwe mensen leren kennen en zo deel uitmaken van de samenleving. In april 2010 ontstond zo de verbinding met de Johanneskerk. Marja ging schrijven voor het kerkblad, dat toen nog 'Onderweg' heette.

Marja's vader was dominee, wat inhield dat het gezin iedere vijf jaar verhuisde. Ook Marja woonde met haar gezin op verschillende plaatsen in Nederland, mede door het werk van haar man. Dat heeft ze eigenlijk nooit zo bezwaarlijk gevonden. Waar ze ook woonden, de kerk heeft altijd wel een rol gespeeld. Een jaar of twaalf had zij de rol van ouderling, heeft veel jeugdwerk binnen de kerk gedaan en was ook enkele jaren beleidsouderling. Dat laatste vond Marja altijd erg leuk: welke kant gaat het op met onze kerk? Een vraag die ook zeker in onze huidige tijd centraal staat.

Ook schrijven voor de kerkelijke gemeente hoorde er eigenlijk altijd al bij. Zo schreef ze bijvoorbeeld enkele jaren het veertigdagentijd-boekje voor gezinnen met iedere dag een kort stukje tekst, gericht op het dorp waar ze woonde.

De passie voor het schrijven loopt als een rode draad door Marja's leven.

Na haar studie Engels stond Marja als begin twintiger voor de klas. 'Het had ook best een ander vak kunnen zijn', vult Marja aan, 'het lesgeven zelf vond ik erg leuk.' Later, na het behalen van het staatsexamen tolk-vertaler, kwam daar ook vertaalwerk bij kijken. Onlangs is Marja gestopt met het redactiewerk voor het kerkblad 'Op Weg'. Ze blijft wel iedere maand een pagina vullen met een (actuele) korte bijdrage. 'Daar houd ik van' vertelt Marja. 'Kort, bondig en simpel taalgebruik. Het redactiewerk is wat intensiever, daar zit toch altijd wat tijdsdruk achter.' Het echte correctiewerk lag grotendeels bij anderen. Lange tijd bij Grietje Bijker. Nu bij Greta Kuijt. 'Beter daarin dan ik ben', aldus Marja. Dat haar schrijfsels echter niet onverdienstelijk zijn, blijkt wel als ze vertelt over haar deelnames aan verhalen- en gedichtenwedstrijden. Zo publiceerde de Elisabethbode (magazine over geloofs- en zingevingsthema's) al eens een kerstverhaal van Marja in een door hen uitgegeven bundel. En zij won een aantal jaren geleden de publieksprijs regio Achterhoek bij de grootste schrijfwedstrijd van Gelderland 'Aan het woord'!

Dat Marja ondernemend van geest is, blijkt wel uit de vele bijzondere reizen die ze met Geert en haar vier kinderen en later samen met Geert heeft gemaakt. Van tevoren werd er, op de bestemming na, nauwelijks iets gepland. In de eerste editie van het kerkblad Op Weg van 2022 vertelde ze hier al wat over. Hoe ze dertig jaar geleden met haar gezin in tentjes door Roemenië trok. Samen met Geert in de camper enkele maanden door Europa trekken heeft nu plaats gemaakt voor een camperreis naar en door een van de Nederlandse provincies. 'Ongelooflijk hoeveel prachtige kleine lokale musea ons land telt!', vertelt Marja. 'Vaak gerund door vrijwilligers die vol passie de mooiste verhalen weten te vertellen.'

Het was een leuk gesprek met Marja. Herkenbaar omdat ik zelf ook elders geboren ben en pas later naar de Achterhoek verhuisde, en ik de passie voor het schrijven met haar deel. Marja hoopt, net als velen waarschijnlijk, dat het binnenkort weer mogelijk is de kerkdiensten live bij te wonen in plaats van thuis meekijken. Het kopje koffie nadien en even bijpraten met je dorpsgenoten is toch best een gemis. Gelukkig hoeven we de leuke verhalen van Marja niet te missen!

De eerste pagina van Op Weg blijft ze vullen met een korte actuele overdenking. En wie weet ligt er ooit nog wel eens een mooie gedichtenbundel van haar in de winkel. Waar een droom is, is er altijd een weg die ernaartoe leidt.

Janette van Egten

Trouwe vader,

Grappig, als ik dit zo in de aanhef zet kan het dubbel opgevat worden. Deze brief is geen gebed, maar geschreven aan jou. Ik ben hard aan het leren voor mijn studie theologie. Het is een deeltijdstudie en je weet dat ik er al bijna 7 jaar mee bezig ben. Jij bent ondertussen met emeritaat. Ik sta aan het begin en jij bent bezig met het toetje. We schrijven dit stukje over trouw zijn. Daar zou ik het weleens over willen hebben. Ik ben weleens teleurgesteld. God lijkt steeds verder weg in het leven van mensen. Jij bent je hele leven lang trouw gebleven, aan de mensen, aan de kerk en aan God. Kun jij mij vertellen waar jij je zegeningen ziet?

Je zoon Frans

Lieve zoon,

Zo gaat het dus. Na al onze twijfel en aarzeling, bezorgdheid en angst die we in de loop van de tijd hadden zie jij de trouw die bleef. Het antwoord op jouw vraag naar zegen zit hem daar juist in. Want ook in ons leven was het zo dat ons met regelmaat aarzeling en twijfel overkwamen. Dat kon ons bezorgd maken en angstig. Je moeder en ik hebben ervaren dat ongelof dan geen antwoord is. Teleurstelling en twijfel maakt iedereen mee, maar dat is geen basis waarop je kan bouwen. Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien (Hebr. 11: 1). Ooit zijn we samen op weg gegaan met dit als voorgenomen zekerheid en vroegen daarbij Gods zegen. Zijn trouw is ons steeds nabij geweest!

Je vader Freek

Reageren? Dat kan:

Ds. Freek Brandenburg, emeritus-predikant:
fw.brandenburg@hetnet.nl

Frans Brandenburg, student theologie en m.i.v. 1 februari 2022 kerkelijk werker van de Protestantse gemeenten Halle en Varsseveld
F.Brandenburg@gmail.com

Verschijningsdata Op Weg 2022

verschijnt:

week voor 6 maart
week voor 3 april
week voor 1 mei
week voor 5 juni
week voor 3 juli

inleveren kopij:

maandag 21 feb.
maandag 21 maart
maandag 18 april
maandag 23 mei
maandag 20 juni

verschijnt:

week voor 4 sep.
week voor 2 okt.
week voor 6 nov.
week voor 4 dec.

inleveren kopij:

maandag 22 aug.
maandag 19 sep.
maandag 24 okt.
maandag 21 nov.

De redactie

Schrijver Anna Krijger: 'Gerechtigheid en vergeving zijn het uitgangspunt om te kijken naar het conflict in Israël'

Anna Krijger werkte van 2014 tot 2017 als freelance correspondent voor De Groene Amsterdammer en het Nederlands Dagblad in Israël en Palestina. Over haar ontmoetingen in Israël en de bezette gebieden schreef ze het boek 'Hipsters, baarden, martelaren'.

In Jeruzalem bekeerde correspondent Anna Krijger zich tot het christelijk geloof. Dit versterkte haar verlangen naar gerechtigheid voor zowel Joden als Palestijnen.

Hoe goed Anna zich ook had ingelezen in de situatie voor ze naar Israël afreisde, toch bleek de werkelijkheid vele malen complexer dan gedacht. Door te luisteren naar persoonlijke verhalen van Palestijnen en Joden merkte ze hoe verwarrend en onoplosbaar het conflict is.

'Het zit in mijn aard om ieder mens te willen begrijpen. Ook al hoef ik het niet eens te zijn met mijn gesprekspartner – of het nu een Jood of een Palestijn is - toch zoek ik altijd naar verbinding.' Anna beseft dat zij als buitenstaander makkelijk praten heeft. Voor Joden en Palestijnen is wederzijds begrip en verbinding haast ondoenlijk.

Ontmenselijking

'Van generatie op generatie wordt haat doorgegeven. Ik snap dat Joden en Palestijnen bang zijn, vanwege alles wat ze hebben meegemaakt. Verbinding wordt een onmogelijke opgave als je elkaar niet meer ziet als mens. En dat is wat er gebeurt. Als je de ander ontmenselijkt en als minder dan een beest beschouwt, is het makkelijker om hem of haar te haten. Als jij als negentienjarige Israëlische soldaat bij een checkpoint de macht hebt over oudere Palestijnen die je opa en oma hadden kunnen zijn, wat doet dat dan met jou en hoe jij de ander ziet?'

Natuurlijk zijn er ook positieve verhalen over verbinding te vertellen. Zo zijn er Arabisch-Israëlische artsen die in een Israëlisch ziekenhuis werken en met een Israëlisch paspoort vrij kunnen reizen als volwaardig burger. 'Maar', constateert Anna, 'tegenover elk succesverhaal kun je tien situaties noemen waarin het helemaal niet goed gaat.'

Genuanceerd beeld

Na verloop van tijd verhuisden Anna en haar man Derk van Tel Aviv naar Oost-Jeruzalem. Een groter contrast was niet denkbaar. 'Tel Aviv is toch een soort Amsterdam aan het strand, met altijd lekker weer. Het sloot aan bij wie wij zijn, er is daar vrijheid. Mijn kennissenkring bestond uit Joodse Israëliërs en dat werd een gezellige bubbel. Het was daarom een

bewuste keuze van ons om naar Jeruzalem te verhuizen. Nu hadden we de mogelijkheid om niet alleen van joden, maar ook van moslims en christenen te horen wat hun visie was op het conflict en de bezetting. In de Oude Stad zag ons leven er anders uit: al onze burens waren Palestijnen. Doordat we aan beide kanten van het conflict mensen leerden kennen, hebben we een genuanceerder beeld gekregen dan wanneer we in Tel Aviv waren gebleven.'

Bekering

Alhoewel Anna van huis uit niets had meegekregen qua geloof, raakte ze geboeid door religie. Tijdens haar studie Arabische taal en cultuur aan de Universiteit van Amsterdam en in Cairo, leerde ze veel over de islam. 'Geleidelijk groeide mijn interesse in het monotheïsme en ik heb mezelf alle tijd gegeven om dit te onderzoeken. In Nederland heb ik zelfs wat kerken uitgetoetst, maar dat was echt niets voor mij.' Dat veranderde toen Anna in Jeruzalem de Lutherse *Redeemer Church* binnenstapte. 'Alles wat ik had gehoopt dat een kerk zou zijn, vond ik daar. De kerk staat midden in de Oude Stad en daarmee midden in het conflict. Dus dan heb je elke week echt iets met elkaar te bespreken.'

Urgentie

Die urgentie ontbreekt in Anna's beleving in veel Nederlandse protestantse kerken. 'Er staat in Nederland niet zo veel op het spel. Natuurlijk wel in ieders persoonlijk leven, want je hebt allemaal te maken met ziekte en dood. Maar politiek gaat het er hier behoorlijk rustig aan toe. In Jeruzalem is dat anders. Daar hebben de mensen wat te bevechten en dat maakt iedere kerkdienst spannend en relevant. Er staat altijd iets op het spel en dan komt het er ook op aan waar je je inspiratie en je vertrouwen vandaan haalt.'

Gerechtigheid en vergeving

Uiterekend in Jeruzalem werd Anna gegrepen door wat de Bijbel te zeggen heeft over gerechtigheid en vergeving. 'Je ziet in de Bijbel een totale omkering van de waarden die we in onze maatschappij hebben. De gerechtigheid en de liefde die van Jezus uitgaan vind ik zo indrukwekkend. Als je daar maar een sprankje van met je mee kunt nemen, is dat iets fantastisch.

Mijn bekering was niet spectaculair, maar ik ben wel geraakt door het idee dat je elkaar moet dienen en vergeven. Als ik geneigd ben te oordelen of mezelf te vergelijken met een ander, denk ik aan een bijbelvers of een spreuk van Jezus. Die dingen bij elkaar veranderen me natuurlijk wel en vormen mijn karakter.' Bijbelse begrippen als gerechtigheid en vergeving zijn voor Anna ook het uitgangspunt om te kijken naar

het conflict in Israël. Makkelijk is dat niet. 'Als een Palestijn bij een checkpoint vernederd wordt, dan is hij duidelijk de *underdog*. Maar omgekeerd is er ook veel pijn bij Joodse Israëliërs. Het perspectief wisselt voortdurend.'

Frisse blik

Als relatief 'verse' gelovige kijkt Anna daarom ook met ongemak naar medechristenen die vastbesloten één bepaalde kant van het conflict kiezen en daarvoor blind worden voor de andere kant. 'Ik begrijp niet dat er christenen zijn die vanuit hun geloofsovertuiging hart hebben voor gerechtigheid, maar tegelijkertijd zomaar over 'Gaza' heenstappen. Hoe kan dat? En nog iets, overal op de wereld worden christenen onderdrukt en voor hen is er terecht aandacht. Maar als het gaat om verdrukte christenen in de Palestijnse gebieden, blijft het stil. Komt hun leed ons dan minder goed uit?'

Het valt niet mee om hierover als christenen onderling in gesprek te blijven. 'Ik zie dat christenen aan beide zijden van de discussie oprecht het gevoel hebben dat zij het goede doen. Maar omdat het conflict raakt aan de kern van het jodendom, de islam en het christendom, aan onze identiteiten, gaat het ook met mensen buiten Israël en Palestina aan de haal. Bijna iedereen voelt zich erbij betrokken en de gemoederen raken snel verhit. Dat maakt het moeilijk om te verbinden. Toch is dat het enige wat het gesprek verder brengt.'

Ds. Anne-Marie van Briemen

Bovenstaand artikel ontleenden we aan de website van de PKN

Giften

Via Truus de Bruijn is € 5,- ontvangen voor de bloemen in de kerk. Trudy de Jongh meldde in december 2 giften te hebben ontvangen: € 10,- voor de bloemendienst en € 10,- voor onderhoud gebouwen en in januari een gift van € 10,- voor het orgelonderhoud.

Via Willie Geessink is een contante gift ad € 10,- ontvangen voor het online uitzenden van de kerkdiensten.

Alle gevers heel hartelijk dank!

Maand van de Bijbel - Thema 'Zingt de Heer een nieuw lied'

Ondanks het feit dat de Protestantse gemeente van Lichtenvoorde niet meer beschikt over een speciale werkgroep van het Nederlands Bijbelgenootschap, maken we dankbaar gebruik van de informatie die ons via de website van de NBG bereikt.

Het NBG en verschillende andere organisaties hebben de periode van 22 januari tot en met 22 februari 2022 uitgeroepen tot de maand van de Bijbel.

Het thema geeft aan wat we in het afgelopen jaar in onze kerkdiensten hebben moeten missen, namelijk de gemeentezang.

Het doel is om de Bijbel zichtbaar te maken en te laten zien hoe deze leeft in de christelijke gemeente. De Bijbel bezielt en verbindt christenen in Nederland en wereldwijd. Daarbij komt dat steeds meer Nederlanders het boek der boeken ook als cultuurwaarde zien. Kortom de Bijbel is een uniek boek. De Bijbel hoort bij het leven, wie je ook bent.

Zo gaven bv. 21 bekende Nederlanders vanuit verschillende invalshoeken elk hun reactie over hun omgang met de Bijbel. En twee liedkunstenaars, theoloog en musicus Hanna Rijken en de muzikale Benedictijnse monnik prof. dr. Thomas Quartier, schreven een essay over de betekenis van de liederen in de Bijbel in hun persoonlijk leven.

Maar waarom de Bijbel? En dan ook nog eens een 'Maand van de Bijbel'. God kun je toch op veel andere manieren ervaren? Kan niet iedereen zelf God vinden op de manier die hem of haar het meest aanspreekt? In hun boek 'De Bijbel voor iedereen' beamen Age Romkes en Pieter Siebesma dat de Bijbel niet de enige bron voor de kennis van God is. Ze gaan te rade bij Paulus, die schrijft dat we 'met ons verstand uit Gods werken (bv. in de schepping) wel kunnen afleiden dat Hij eeuwige kracht en goddelijkheid moet bezitten'.

Volgens de Bijbel concentreert Gods spreken en handelen zich in de tijd van het Oude Testament op het volk Israël. In de tijd van het Nieuwe Testament (en daarna) spitst Gods plan zich toe op zijn Zoon Jezus Christus. Hij is de uiteindelijke en meest persoonlijke openbaring van God (zie Johannes 10 vers 30).

Het lezen van de Bijbel is voor de christen dus van levensbelang.

Steven Kuijt

Vorming & Toerusting

V & T: In gesprek!

Helaas konden de geplande bijeenkomsten van Vorming en Toerusting, een gespreksmiddag en -avond, niet doorgaan. We hopen dit op een later moment alsnog aan te kunnen bieden. Op dit moment moeten we spijtig genoeg opnieuw tijdelijk een pas op de plaats maken.

V & T: Priester worden – waar begin je aan?

Vooralsnog hopen we - en verwachten we - dat de geplande lezing van rector priester Patrick Kuipers op donderdag 24 februari, om 20.00 uur, in de Johanneskerk wel door kan gaan. Voor het actuele nieuws verwijzen we naar de website van onze kerk, de facebookpagina en de afkondigingen bij de kerkdiensten.

ds. Hans Hinkamp

Een roeping, een opleiding, een manier van leven

Patrick Kuipers werd op 26 juni 1975 geboren in Enschede. Al op zeer jonge leeftijd wist hij dat hij priester wilde worden. Na zijn eindexamen gymnasium ging hij dan ook meteen naar het Ariënskonvikt in Utrecht. Daar studeerde hij theologie aan de Katholieke Theologische Universiteit. Na het afronden van zijn theologiestudie deed hij zijn pastoraal jaar in de St. Calixtusparochie te Groenlo. Op 29 januari 2000 werd hij in de St. Catharinakathedraal te Utrecht door kardinaal Simonis tot diaken gewijd.

Inmiddels was hij benoemd als pastor in de H. Drieëenheidsparochie en de Emmaüsparochie in Oldenzaal. Op 23 september 2000 volgde in de kathedraal te Utrecht de priesterwijding. In 2003 werd Kuipers benoemd tot pastor te Lichtenvoorde en omgeving. Een jaar later volgde zijn benoeming tot pastoor van negen parochies rond Lichtenvoorde, Aalten en Winterswijk, de latere St. Ludgerparochie. In deze jaren heeft hij ruime pastorale ervaring opgedaan. Ook tijdens zijn studie deed hij bijzondere en mooie ervaringen op, in Papoea Nieuw Guinea bij de paters Maristen. In 1996 verbleef hij daar namelijk enkele maanden voor zijn stage. Hij werkte er mee in een vormingsprogramma voor jongeren en pasgehuwden.

In onze tijd is het voor jonge mannen allesbehalve vanzelfsprekend om priester te worden in de rooms-katholieke kerk. Toch kan de kerk niet zonder priesters. Sinds 1 juli 2021 is Kuipers rector van het Ariënsinstituut, de priesteropleiding van het Aartsbisdom Utrecht en van Priester- en Diakenopleiding Bovendonk, het opleidingscentrum voor mannen die op latere leeftijd en vanuit hun beroep priester willen worden. Hij heeft dagelijks te maken met mensen die zich oriënteren op hun levensroeping en speelt een cruciale rol in hun begeleiding en vorming.

Momenteel doet Kuipers onderzoek naar de ontwikkelingen van de liturgie van de Paasnacht in de jaren voorafgaand aan het Tweede Vaticaans Concilie en bereidt hij een proefschrift voor. Naast zijn werkzaamheden als rector en promovendus is Kuipers priester-assistent in de St. Catharinakathedraal en vormheer voor het aartsbisdom.

Donderdag 24 februari 2022 zal Patrick Kuipers iets vertellen over wat er allemaal komt kijken bij de priesteropleiding. Het traject begint bij het gevoel geroepen te zijn om deze weg te gaan, daarna komt het traject van studie en vorming; het hoogtepunt is de viering van de wijding en uiteindelijk is het de zending van de bisschop die iemand een concrete opdracht geeft.

De avond start om 20.00 uur. Iedereen is welkom. Uw vrije gift is ook zeer welkom.

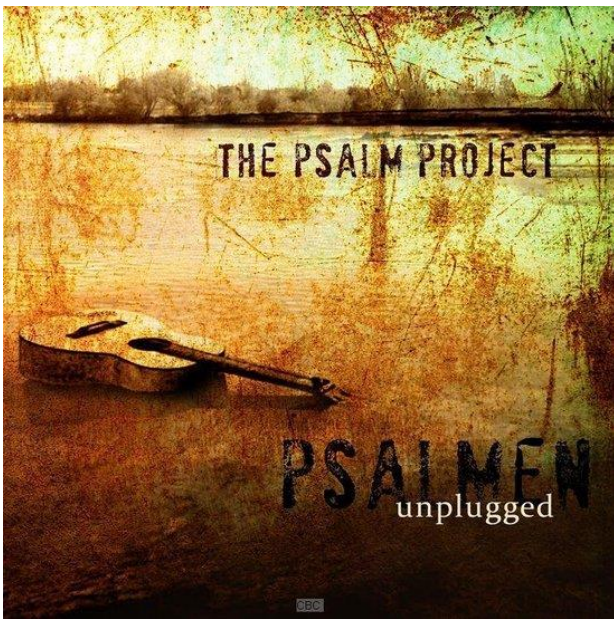
Dienst met bevestiging ambtsdragers

Op 20 februari hopen we Hans Tornij en Ab Twigt als nieuwe ambtsdragers te kunnen bevestigen.

AKZ-dienst: Psalmzondag

Op 6 februari is er een AKZ-dienst die in het teken staat van de psalmen. Al eeuwenlang worden psalmen gezongen. Lieder die ons meenemen door het leven en vertellen over God en mens.

In deze AKZ-dienst kijken we naar twee vernieuwende initiatieven die beide tot doel hebben de psalmen in een meer eigentijdse vorm onder de aandacht te brengen. En terecht! Want psalmen zijn van alle tijden en plaatsen.

The Psalm Project - een groep muzikanten - bewerkte de bij velen bekende melodieën van het Geneefse Psalter tot hedendaagse composities en schrijft daarnaast steeds vaker eigen liederen die geïnspireerd zijn op de psalmen.

Een andere 'project' is een hertaling van de psalmen uit het liedboek. De bundel van 'De Nieuwe Psalmberijming' bevat een nieuwe, eigentijdse berijming van alle 150 psalmen op de Geneefse melodieën. Sinds 2014 heeft een groep dichters gewerkt aan een berijming in de taal van nu. Deze nieuwe bundel voorziet in een grote behoefte in protestantse kerken. In deze AKZ-dienst schenken we aandacht aan beide projecten om de psalmen op nieuwe wijze onder de mensen te brengen.

Hans Hinkamp

Doen!

'Vrijwilligerswerk, geen vrijblijvend werk. Onbetaald, maar onbetaalbaar.'

Dit schreef ik jaren geleden in een uitnodiging als – destijds – secretaris van Alzheimer Nederland, afdeling Achterhoek-Oost aan alle daar werkzame vrijwilligers. Ik ben daar inmiddels ook alweer jaren secretaris af, vooral omdat al mijn vrijwilligersbaantjes mij boven het hoofd dreigden te groeien.

Vaak heb ik me afgevraagd wat iemand beweegt om vrijwilliger te worden. Moreel plichtsbesef ('Ik vind dat je dat gewoon hoort te doen'), idealisme ('Het voelt fijn om iets voor een ander te kunnen betekenen') of een stukje egoïsme, gecombineerd met een of beide bovengenoemde motieven?

Ik heb ervaren dat het een enorme verbreding van je horizon kan betekenen. En ook speelde bij mij de uitdaging een rol: kán ik het überhaupt? En dan te merken dat je veel meer kunt dan je ooit voor mogelijk had gehouden!

'Ik heb er behoorlijk tegenop gezien', vertelde een oudere dame mij 'toen ik destijds voor wijkwerkzaamheden gevraagd werd. Maar tot mijn verbazing vond ik het bijzonder leuk, hoewel het soms best veel werk was. En toen ik na 8 jaar stopte hield ik er een fantastisch sociaal netwerk aan over.' Geweldig. Onbetaalbaar.

Ook in onze kerkelijke gemeente kennen we nog onbezette functies. Als je nu de hierboven beschreven ervaringen leest en ziet wat er tegenover staat, dan denk je toch: hoe is dat mogelijk? Naast 'Daar heb ik geen tijd voor' zijn 'Ik kan dat niet' of 'Kan ik dat wel?' de meest gehoorde argumenten. Maar ... als u het nooit probeert, zult u nooit weten of u het wel of niet kunt. U zult ook nooit weten wat u mist. Of de voldoening kennen van wat u erbij wint.

Het is net als met dat ene drankje: 'Je moet het één keer in je leven geprobeerd hebben.'

Gewoon doen dus als u gevraagd wordt!

Greta Kuijt

Spreuken – een vergeten Bijbelboek

Het boek Spreuken is een verzamelwerk van overwegend korte spreuken. Ze willen de lezer kennis, praktische levenswijsheid en moreel besef op allerlei gebied bij te brengen.

Het boek Spreuken is genoemd naar het opschrift waarmee het begint: 'Hier volgen de Spreuken van Salomo'. Veel spreuken worden aan koning Salomo toegeschreven. Hij staat bekend als de meest wijze koning die Israël ooit gehad heeft. Hij zou meer dan 3000 spreuken gemaakt hebben. En 5000 liederen. Maar het boek bevat ook spreuken van andere wijzen.

Het boek Spreuken is het bijbelse wijsheidsboek bij uitstek; het geeft een indruk van wat in het oude Israël als wijsheid werd beschouwd. Bij de vraag wat en wie wijs is, speelt het ontzag voor God een grote rol. Echte wijsheid nastreven betekent ontzag hebben voor God en leven volgens zijn wetten.

Het boek bevat vooral spreuken met praktische wijsheid en levenskunst, over:

- de omgang met mensen in allerlei verhoudingen en situaties;
- goede manieren;
- eerlijkheid en betrouwbaarheid in het zakendoen;
- de juiste levenshouding.

Steeds staan bescheidenheid, geduld, mildheid en zorgvuldig gedrag voorop.

Sprökke 6: 6 – 19

- 6 Gao naor de miegampe, i'j, voelen ,
kiek ho dee dut en laer daarvan.
- 7 Dee hef ginnen anvoerder,
ginnen opzichter en ginnen haerser.
- 8 In den zomerdag zorgt ze dat ze eur voer krig,
in de tied van den bouw hef ze euren veurraad an
vraeten bi'jene egard.
- 9 Ho lange blief i'j, voelen da-j der bunt, nog liggen?
Wannaer kom i'j uut 't bedde?
- 10 'Nog efkes slaopen, noch efkes dommelen,
nog efkes met de arme ovver mekare liggen!'
- 11 Dan ovvervölt ow den armoed as ne stroekrover
en kump gebrek as ne gewaopenden kaerel ovver
ow haer.
- 12 Ne gewetenlozen is 't, ne geveurlijken kaerel,
uut wel zienen mond allene maor bedreeglijke
praot kump,
- 13 dén met de ogen te knippenen löp,
dén met de veute te schoefelen löp,
dén niks dut as met de vingers wiezen.
- 14 Hee hef altied verdraeidigheid in 't zinne,
is altied uut op verkaerde dinge, zöch störig ruzie.
- 15 Daorumme kump reukeloos zienen ondergang,
zo opens zal e kapot gaon,
der is niks maer an te doen.
- 16 Der bunt zes dinge, dee-t HEE gaar neet lien mag,
an zeuvene hef Hee ne barstenden haekel:
- 17 ogen, dee-t greuts uitkiet,
ne löggenachtige tonge,
hande, dee-t onschuldig blood vergeet,
- 18 een harte, dat bloos op verkaerde dinge uut is,
veute, dee-t zich hööst um kwaod te doen,
- 19 ne valsens getuge, dén löggens uitkraomt,
en ene, dén onder breurs löp te stokken.

Spreuken 6: 6 - 19

- 6 Ga naar de mieren, luiaard,
kijk hoe ze werken en word wijs.
- 7 Hoewel er onder hen geen leider is,
geen aanvoerder, geen koning,
- 8 halen ze in de zomer voedsel binnen,
leggen ze in de oogsttijd een voorraad aan.
- 9 Hoe lang nog, luiaard, zul je blijven slapen,
wanneer kom je uit bed?
- 10 Nog even dan? Nog even slapen,
nog een beetje rusten,
een ogenblik nog blijven liggen?
- 11 Armoede overvalt je als een struikrover,
gebrek slaat je neer als een bandiet.
- 12 Een kwaadaardig mens,
een onbetrouwbaar iemand,
strooit voortdurend leugens rond.
- 13 Hij knijpt heimelijk zijn oog dicht,
geeft een tikje met zijn voet,
een verborgen vingerwijzing.
- 14 Zo iemand zit vol leugen en bedrog,
is altijd uit op kwade zaken,
zaait voortdurend tweedracht.
- 15 Daarom gaat hij plotseling ten onder,
daarom komt hij ten val, in een oogwenk,
en hij komt het niet te boven.
- 16 Zes dingen haat de HEER,
zeven dingen zijn hem een gruwel:
- 17 ogen die hooghartig kijken
en een tong die liegt,
handen die onschuldig bloed vergieten
- 18 en een hart dat op het kwade zint,
voeten die zich naar de misdaad reppen
- 19 en getuigen die bedriegen, altijd liegen,
en zij die stoken tussen broers.

Het volgende nummer . . .

voor de maand februari 2022 komt uit in de week voor zondag 6 maart 2022.

Kopij moet uiterlijk maandag 21 februari 2022 om 12.00 uur zijn ingeleverd via email naar:

kopij@pkn-lichtenvoorde.nl

Elektronisch aangeboden kopij zullen wij zelf in het juiste lettertype en in de juiste afmetingen opmaken.

Internet: www.pkn-lichtenvoorde.nl

Bezorging: J.G. te Bokkel, tel. 37 27 79

Redactie Op Weg

Ds. H. Hinkamp, tel. 37 14 09

Mevrouw G. Kuijt-Gijsbers, tel. 37 02 98

Mevrouw D. te Paske, tel. 06-10 61 97 58 (website)

WIJKINDELING 2022

Wijkouderling/coördinator telefoonnummer

1. Mevr. G. Boschman	37 35 59
Mevr. I. Hulshof	37 88 91
2. Mevr. E. Meijer	48 28 54
3. Mevr. G. Baarsma	37 30 90
Mevr. D. Schepers	48 77 23
4. Mevr. T. de Jongh	37 33 16
Mevr. A. Staring	37 96 98
Dhr. G. Otten	37 34 93
5. Mevr. J. Rouwhorst	37 36 62
6. Mevr. T. de Bruijn	06-25 07 28 17
7. Mevr. H. Hulshof	35 18 90
Mevr. A. Scholten	37 52 14
8. Mevr. B. Roelofswaard	37 95 87
Mevr. E. Tieltjes	37 35 32
Mevr. T. de Jongh	37 33 16
9. Mevr. W. ten Barge	37 31 97
10. Mevr. S. Kraaij	06-83 03 91 62
Mevr. M. Lensink	37 57 95
Mevr. E. Tornij	37 96 91
11. Mevr. W. ten Barge	37 31 97
12. Mevr. J. ter Haar	37 15 28

ADRESSEN:

Ds. J.J. Hinkamp

Dijkstraat 17

7131 DM Lichtenvoorde

tel. 37 14 09

E-mail: hans@hinkamp.info

Scriba : de heer R. te Kronnie

Pastoor Scheepersstraat 17

7134 RB Vragender

tel. 37 67 06

E-mail: info@pkn-lichtenvoorde.nl

Kerkgebouw Johanneskerk en gemeentecentrum 'Johanneshof'
Rentenierstraat 9
7131 DK Lichtenvoorde
tel. 37 60 56

Contactpersoon voor afspraken Johanneshof:

mevrouw T.H. de Bruijn-Timmerman

Esstraat 34, 7131 CT Lichtenvoorde

tel. 06-25 07 28 17 (10-11 en 19-20 uur)

johanneshof@pkn-lichtenvoorde.nl

Beheer Johanneshof: mevrouw Ph. de Bruin-de Bruijn

Klaasbos 1, 7131 SZ Lichtenvoorde

tel. 06-21 37 62 37 e.bruin35@kpnmail.nl

Koster kerkgebouw : de heer G.J. Otten

Beatrixplein 7, 7131 XW Lichtenvoorde

Tel. 37 34 93 koster@pkn-lichtenvoorde.nl

Ledenadministratie:

mevrouw L. Schutten-Markvoort

Hillenstraat 1, 7131 ZN Lichtenvoorde

Tel. 37 64 68

E-mail: fritsenlucyschutten@upcmail.nl

Cantor-Organist: de heer H.J. Meerdink

Mr. Meinenweg 30, 7107 AN Winterswijk Kotten

tel. 0543-56 35 72

Organist: de heer B. Tieltjes,

Sperwer 17, 7132 EM Lichtenvoorde

Tel. 0544-84 33 56

Vorming en Toerusting: de heer S. Tamminga

Diepenbrockstraat 13, 7132 AM Lichtenvoorde

Tel. 37 27 52

Administratie Kerkrentmeesters en Administratie

Diakonie: de heer F.J. van Lochem

Penningmeester Kerkrentmeesters:

de heer F.J. van Lochem

Van der Meer de Walcherenstraat 10

7131 EN Lichtenvoorde

Tel. 37 47 23

Penningmeester Beheerscommissie Johanneshof:

de heer C. Langbroek

Schatbergstraat 92, 7132 AB Lichtenvoorde

Tel 06-54 33 66 93

Bankrekeningen Protestantse Gemeente Lichtenvoorde

NL84 RABO 0336 1154 74

(Kerkbalans, Giften, Collectemunten)

NL10 RABO 0386 1167 17 (Exploitatie Johanneshof)

NL15 RABO 0373 7245 86 (Bijdragen Solidariteitskas)

NL37 RABO 0373 7245 78 (Collectenrekening)

NL87 RABO 0373 7245 51 (Kerkblad Op Weg)

Penningmeester Diaconie:

mevrouw M. Boomkamp-Steenbeek, Heideweg 7a,

7135 KH Harreveld, tel. 06-40 23 26 86

E-mail: diaconie@pkn-lichtenvoorde.nl

Bankrek.: NL46 RABO 0336 1216 87 t.n.v. Diaconie

Protestantse Gemeente Lichtenvoorde

Penningmeester PVG: mevrouw N. Kip,

Staringstraat 34, 7131 XB Lichtenvoorde, tel. 37 24 67

Bankrek.: NL89 RABO 0386 1400 30

Begraafplaats Vredenhof: de heer J. Niewold

Willy Brandtplein 242, 7007 LH Doetinchem

Tel. 0314-84 39 47

Bankrek.: NL13 RABO 0336 1637 97

Kerkdiensten

zondag 6 februari

10.00 uur ds. J.J. Hinkamp

AKZ-dienst

aanvullende collecte: onkosten AKZ-diensten

zondag 13 februari

10.00 uur ds. W. Andela, Aalten

aanvullende collecte: KIA, noodhulp

zondag 20 februari

10.00 uur ds. J.J. Hinkamp

viering Heilig Avondmaal

aanvullende collecte: orgelonderhoud

zondag 27 februari

10.00 uur ds. J.J. Hinkamp

aanvullende collecte: eigen project diaconie

zondag 6 maart

10.00 uur ds. J.J. Hinkamp

1^e zondag veertigdagentijd

aanvullende collecte: KIA, zending

Alle diensten zijn te zien op kerkdienstgemist.nl mm bij PKN Lichtenvoorde.

Wilt u een bijdrage leveren aan de collecte? Dat kan op bankrekeningnummer: NL37 RABO 0373 7245 78, of met de Givt-app. De opbrengst zal in drie gelijke delen verdeeld worden onder de diaconie, de kerk en de aanvullende collecte.